

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 17

Rozeslána dne 5. března 1999

Cena Kč 12,90

O B S A H:

43. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o mezinárodní silniční dopravě
  44. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Polské republiky o spolupráci v oblasti ochrany životního prostředí
  45. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přístupu České republiky k Úmluvě o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin
  46. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o bezpečnosti personálu Organizace spojených národů a přidruženého personálu
-

43

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 13. března 1998 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o mezinárodní silniční dopravě.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 23 odst. 1 dne 2. července 1998. Tímto dnem pozbyla platnosti ve vztazích mezi Českou republikou a Ruskou federací Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o mezinárodní automobilové dopravě ze dne 3. února 1967, vyhlášená pod č. 68/1967 Sb.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace
o mezinárodní silniční dopravě

Vláda České republiky a vláda Ruské federace
(dále jen „Smluvní strany“),

vedeny snahou plnit ustanovení Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě podepsaného v Helsinkách 1. srpna 1975, týkající se zejména rozvoje dopravních vztahů, a

přáním rozvíjet na základě vzájemnosti silniční osobní a nákladní dopravu mezi oběma státy a tranzitem přes jejich území a rovněž ve snaze usnadnit tuto dopravu,

se dohodly takto:

Článek 1

V souladu s touto dohodou se provádí pravidelná i příležitostná osobní a nákladní doprava cestujících a nákladů mezi oběma státy a tranzitem přes jejich území dopravními prostředky evidovanými v České republice nebo v Ruské federaci po silnicích přístupných pro mezinárodní silniční dopravu.

Článek 2

1. Pravidelná osobní doprava cestujících v autobusech se provádí na základě dohody mezi příslušnými orgány Smluvních stran.

2. Návrhy na provádění pravidelné osobní dopravy si s dostatečným časovým předstihem vzájemně předkládají příslušné orgány Smluvních stran. V návrzích musí být uvedeno jméno dopravce (firmy), jeho adresa, trasa linky, jízdní řád, tarif, místa zastávek, na kterých dopravce umožní nástup a výstup cestujících, a také období a režim provádění dopravy.

3. Příslušné orgány Smluvních stran vydají povolení pro úsek dopravní cesty, procházející přes území jejich státu.

Článek 3

1. Pro provádění příležitostné osobní dopravy autobusem mezi oběma státy nebo tranzitem přes jejich území je nutné povolení, které vydávají příslušné orgány Smluvních stran a které opravňuje k provedení jedné jízdy tam a zpět, pokud není něco jiného stanoveno přímo v povolení. Výjimku tvoří přepravy uvedené v článku 4 této dohody.

2. Příslušné orgány Smluvních stran si každoročně předají vzájemně odsouhlasený počet formulářů povolení pro příležitostnou osobní dopravu. Tyto formuláře musí být opatřeny razítkem a podpisem příslušného orgánu, který povolení vydává.

3. Příslušné orgány Smluvních stran se dohodnou o způsobu výměny formulářů povolení.

Článek 4

1. Povolení není nutné pro provádění příležitostné osobní dopravy autobusy v případech, kdy je stejná skupina cestujících přepravována autobusem a:

- přeprava začíná a končí na území státu té Smluvní strany, ve kterém je evidován autobus,
- přeprava začíná na území státu Smluvní strany, ve kterém je evidován autobus, a končí na území státu druhé Smluvní strany s podmínkou, že autobus opustí toto území neobsazený nebo odveze z tohoto území skupinu cestujících, kterou sem předtím dopravil autobus stejného dopravce.

2. Povolení není rovněž nutné pro vjezd prázdného autobusu s cílem provedení přepravy skupiny cestujících v opačném směru, z místa na území státu druhé Smluvní strany, na které byla tato skupina předtím přepravována stejným dopravcem.

3. Povolení není nutné při nahrazení nepojízdného autobusu jiným autobusem.

4. Při provádění dopravy uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku musí mít řidič autobusu u sebe seznam cestujících na formuláři schváleném příslušnými orgány Smluvních stran.

Článek 5

1. Přepravy nákladů mezi oběma státy nebo tranzitem přes jejich území, s výjimkou přeprav uvedených v čl. 6 této dohody, se provádějí nákladními vozidly s přívěsy nebo bez nich nebo tahači s návěsy na základě povolení vydávaných příslušnými orgány Smluvních stran.

2. Pro každou přepravu nákladu musí být vydáno samostatné povolení, které opravňuje k provedení jedné jízdy tam a zpět, pokud není něco jiného stanoveno přímo v povolení.

3. Příslušné orgány Smluvních stran si každoročně předají vzájemně odsouhlasený počet formulářů povolení pro přepravy nákladů. Tyto formuláře musí být opatřeny razítkem a podpisem příslušného orgánu, který povolení vydává.

4. Příslušné orgány Smluvních stran se dohodnou o způsobu výměny formulářů povolení.

Článek 6

1. Povolení uvedená v čl. 5 této dohody nejsou nutná pro provádění přeprav:

- a) exponátů, vybavení a materiálů určených pro veletrhy a výstavy;
- b) dopravních prostředků, zvířat a také různého inventáře a majetku určeného pro pořádání sportovních akcí;
- c) divadelních dekorací a rekvizit, hudebních nástrojů, vybavení a zařízení pro účely filmování, pro rozhlasové a televizní přenosy a rovněž vybavení pro lunaparky;
- d) pozůstatků zesnulých;
- e) poštovních zásilek;
- f) havarovaných dopravních prostředků uskutečňujících přepravy podle této dohody;
- g) stěhovaného majetku;
- h) nákladů vozidly o užitečné hmotnosti do 3,5 t nebo celkové hmotnosti do 6 t včetně;
- ch) nákladů humanitární pomoci a nákladů souvisejících s pomocí při živelních pohromách.

Povolení není rovněž nutné pro jízdy technické pomoci.

2. Výjimky uvedené v písmenech a), b) a c) odstavce 1 tohoto článku platí pouze v případech, kdy se zboží vyveze zpět do státu, v němž je evidováno vo-

zidlo, nebo jestliže se zboží převáží na území třetího státu.

Článek 7

1. Jestliže rozměr nebo hmotnost dopravního prostředku s nákladem nebo bez nákladu, evidovaného na území státu jedné Smluvní strany, překračuje normy platné na území státu druhé Smluvní strany a rovněž při přepravách nebezpečného zboží, musí mít dopravce zvláštní povolení příslušných orgánů druhé Smluvní strany. Zvláštní povolení není nutné při přepravách nebezpečného zboží v případech uvedených v Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí ze dne 29. ledna 1968, jejímiž stranami jsou obě Smluvní strany.

2. Jestliže povolení uvedené v odstavci 1 tohoto článku stanoví pohyb dopravního prostředku po vymezené dopravní cestě, musí být přeprava prováděna po této cestě.

Článek 8

1. Dopravu uvedenou v této dohodě mohou provádět pouze dopravci, kteří jsou v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy svého státu oprávněni provádět mezinárodní přepravy.

2. Dopravní prostředky provádějící mezinárodní přepravy musí mít evidenční a rozlišovací označení svého státu.

Článek 9

1. Dopravce není oprávněn provádět přepravy cestujících a nákladů mezi dvěma místy nacházejícími se na území státu druhé Smluvní strany.

2. Dopravce může provádět přepravy z území státu druhé Smluvní strany na území třetího státu a rovněž z území třetího státu na území druhé Smluvní strany pouze na základě zvláštního povolení příslušného orgánu druhé Smluvní strany. Příslušné orgány Smluvních stran stanoví, v jaké formě a jakým způsobem budou vydávána povolení pro přepravy do/z třetích států, a každoročně si vymění vzájemně odsouhlasený počet těchto povolení.

Článek 10

1. Řidič autobusu nebo nákladního vozidla musí mít vnitrostátní nebo mezinárodní řidičské oprávnění kategorie odpovídající řízenému vozidlu a národní doklady o evidenci vozidla.

2. Národní nebo mezinárodní řidičský průkaz musí odpovídat vzoru uvedenému v mezinárodní Úmluvě o silničním provozu ze dne 8. listopadu 1968.

3. Povolení a další doklady vyžadované v souladu

s ustanoveními této dohody musí být ve vozidle, pro které byly vydány, a předkládají se na vyžádání příslušných kontrolních orgánů.

Článek 11

Osobní a nákladní doprava prováděná na základě této dohody dopravci jedné Smluvní strany po území státu druhé Smluvní strany na povolení nebo doprava podle čl. 6 této dohody je osvobozena od daní a poplatků spojených s výdejem povolení podle této dohody, s držením a provozováním silničních dopravních prostředků a s používáním a údržbou silnic s výjimkou poplatků za použití placených úseků silnic a dálnic, mostů a tunelů.

Článek 12

1. Při provádění dopravy podle této dohody se vzájemně osvobozuje od celních poplatků níže uvedené zboží vyvezené na území státu druhé Smluvní strany:

- a) palivo obsažené ve standardních nádržích spojených technologicky a konstrukčně s motorem vozidla;
- b) maziva v množství určeném ke spotřebě v průběhu přepravy;
- c) náhradní díly a nářadí určené pro opravy vozidla provádějícího mezinárodní přepravu.

2. Nepoužité náhradní díly a nářadí uvedené v odstavci 1 písm. c) tohoto článku musí být vyvezeny zpět nebo zničeny či zlikvidovány způsobem stanoveným na území státu příslušné Smluvní strany.

Článek 13

Dopravní prostředky provádějící osobní a nákladní dopravu podle této dohody musí mít mezinárodní pojišťovací kartu občanskoprávní odpovědnosti vystavenou národními pojišťovacími organizacemi států Smluvních stran.

Článek 14

Pohraniční, celní a sanitární kontrola se řídí ustanoveními mezinárodních smluv, jejichž stranami jsou obě Smluvní strany. Otázky, které nejsou těmito smlouvami upraveny, se řeší podle vnitrostátních právních předpisů státu každé Smluvní strany.

Článek 15

Pohraniční, celní a sanitární kontrola při přepravách těžce nemocných, při dopravě na pravidelných autobusových linkách a rovněž při přepravě zvířat a rychle zkazitelného zboží probíhá mimo pořadí.

Článek 16

Dopravci států Smluvních stran jsou povinni do-

držovat pravidla silničního provozu a další zákony státu, na jehož území se nacházejí jejich dopravní prostředky.

Článek 17

Při porušení ustanovení této dohody jsou příslušné orgány státu dopravce povinny na požádání příslušných orgánů státu druhé Smluvní strany, na jehož území k porušení ustanovení došlo, přijmout opatření pro zabezpečení plnění této dohody. O přijatých opatřeních informují příslušné orgány státu dopravce příslušné orgány státu druhé Smluvní strany.

Článek 18

Pro zajištění provádění této dohody vytvoří příslušné orgány Smluvních stran Smíšenou komisi, do níž jmenují své zástupce. Úkolem Smíšené komise bude udržovat těsné kontakty, uskutečňovat na návrh jedné ze Smluvních stran jednání o řešení otázek spojených se systémem povolování osobní a nákladní dopravy, vyměňovat si zkušenosti a informace o využívání vydaných povolení a řešit další otázky vznikající v souvislosti s plněním této dohody.

Článek 19

Otázky, které nejsou upraveny touto dohodou ani mezinárodními dohodami, jejichž stranami jsou obě Smluvní strany, se řeší v souladu s vnitrostátními předpisy státu každé Smluvní strany.

Článek 20

Sporné otázky, které mohou vzniknout v souvislosti s výkladem a prováděním této dohody, budou Smluvní strany řešit prostřednictvím jednání a konzultací.

Článek 21

Tato dohoda se nedotýká práv a povinností Smluvních stran, které pro ně vyplývají z jiných jimi uzavřených mezinárodních dohod.

Článek 22

Nedílnou součástí této dohody je Protokol o provádění Dohody.

Článek 23

1. Tato dohoda vstoupí v platnost po uplynutí 30 dnů ode dne, kdy se Smluvní strany vzájemně rozumí o tom, že v obou státech bylo ukončeno vnitrostátní řízení nezbytné pro to, aby Dohoda vstoupila v platnost.

2. Tato dohoda se sjednává na dobu neurčitou a pozbuje platnosti po uplynutí 90 dnů ode dne,

kdy jedna ze Smluvních stran sdělí diplomatickou cestou druhé Smluvní straně své přání ukončit její platnost.

3. Vstupem této dohody v platnost pozbývá ve vztazích mezi Českou republikou a Ruskou federací platnosti Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socia-

listických republik o mezinárodní silniční dopravě z roku 1967.

Dáno v Praze dne 13. března 1998 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a ruském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu České republiky:
Karel Kühnl v. r.
ministr průmyslu a obchodu

Za vládu Ruské federace:
Nikolaj Grigorjevič Smirnov v. r.
náměstek ministra dopravy

PROTOKOL

o provádění Dohody mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o mezinárodní silniční dopravě

1. Příslušnými orgány uvedenými v Dohodě se rozumí:
za Ruskou federaci:
Ministerstvo dopravy Ruské federace a v části čl. 7, která se týká přeprav nadrozměrných, těžkých a nebezpečných nákladů:
Federální silniční služba Ruska;
Ministerstvo vnitra Ruské federace;
za Českou republiku:
Ministerstvo dopravy a spojů České republiky.
2. V souvislosti s výše uvedenou Dohodou je třeba chápat:
  - a) pod pojmem „silniční dopravní prostředek“:
    - při přepravě zboží – nákladní automobil, nákladní automobil s přívěsem, silniční tahač nebo silniční tahač s návěsem použitelné pro přepravu zboží pod celní uzávěrou a plombami podle ustanovení příslušných vnitrostátních celních předpisů;
    - při osobní dopravě – autobus, tj. silniční dopravní prostředek určený k dopravě cestujících a mající nejméně osm míst k sezení (nepočítaje v to místo pro řidiče) a přívěs pro přepravu zavazadel;
  - b) pod pojmem „pravidelná osobní doprava“:
osobní doprava prováděná silničními dopravními prostředky evidovanými ve státech Smluvních stran podle předem dohodnutého jízdního řádu a tarifu, po předem dohodnuté přepravní cestě s uvedením místa začátku a konce přepravy a zastávek;
  - c) pod pojmem „příležitostná doprava“:
ostatní osobní doprava.
3. Povolení vydaná podle čl. 5 této dohody neosvobozují dopravce a přepravce od povinnosti obstarat si v souladu s vnitrostátními předpisy obou států potřebná celní povolení pro vývoz zboží a pro jeho tranzitní přepravu.
4. Při vjezdu na území státu jedné ze Smluvních stran musí mít nákladní silniční dopravní prostředek evidovaný na území státu druhé Smluvní strany povolení podle čl. 5 této dohody.
5. Ve vztahu k čl. 8 odst. 2 této dohody mohou mít přívěsy a návěsy evidenční a poznávací znaky jiných států s podmínkou, že nákladní automobily nebo silniční tahače budou mít evidenční a poznávací znaky České republiky, respektive Ruské federace.
6. Ustanovení čl. 12 odst. 1 písm. a) Dohody se vztahuje rovněž na palivo určené pro činnost chladičích zařízení v chladiřenských nástavbách a nacházející se v množství stanoveném výrobním závodem přímo v nákladním automobilu nebo silničním tahači a dále na palivo v nádržích na přívěsech a návěsech.
7. V čl. 14 a 15 se pod pojmem „sanitární kontrola“ rozumí sanitární, veterinární a fytopatologická kontrola.
8. V souvislosti s prováděním čl. 11 této dohody se Smluvní strany dohodly, že na území obou států mohou existovat silnice, za jejichž použití se platí, pokud budou existovat alternativní silnice, které lze používat zdarma.